

Arrest

nr. 234 241 van 19 maart 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERSTREPEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BYUMA, die *loco* advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren op 4 juni 2000 in Achkhoy-Martan (Tsjetsjenië), maar woonde in Grozny (Tsjetsjenië).

In 2011 kwam u naar België samen met uw moeder K.A. (...) (O.V. X) en uw twee broers I.M. (...) (O.V. X) en broers I.M. (...) (O.V. X), omdat mensen binnengevallen waren bij jullie thuis en jullie vader meegenomen hadden. Later zouden ze ook uw broer M. (...) willen hebben meenemen. Op 14 juli 2011 diende uw moeder om die redenen een eerste asielaanvraag in in België, samen met uw broer M. (...) die als enige van de drie kinderen dan al meerderjarig was.

Op 30 november 2011 ging het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) inzake deze aanvragen evenwel over tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, een beslissing die op 27 april 2012 door de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigd werd. Het cassatieberoep dat uw moeder en broer instelden tegen deze beslissing werd verworpen.

Op 3 juli 2013 dienden uw moeder en uw broer M. (...) een tweede asielaanvraag in, maar op 5 juli 2013 weigerde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) deze aanvragen in overweging te nemen (bijlage 13quater).

Op 26 september 2013 dienen uw moeder en uw broer M. (...) een derde asielaanvraag in, die op 14 november 2013 door het CGVS niet in overweging werden genomen. Het beroep dat zij hiertegen aantekenden bij de RvV werd verworpen op 19 augustus 2015.

Op 8 september 2016 diende uw moeder een vierde asielaanvraag in. U diende op dat moment voor de eerste keer ook een eigen asielaanvraag in. U verwees naar de vluchtmotieven die door uw moeder en uw broer M. (...) werden aangehaald. Daarnaast haalde u aan dat uw ooms in Tsjetsjenië gezegd hadden dat het lichaam van uw destijds verdwenen vader werd gevonden, maar dat uw broers vermoedden dat dit enkel een truc was om u te laten terugkeren naar Tsjetsjenië om er te trouwen. U vernam via uw nicht Z. (...) dat uw ooms al een huwelijkspartner voor u gevonden hadden. Nog haalde u aan dat u van uw ooms en grootvader in Tsjetsjenië niet naar school zou mogen gaan en dat u hard werk zou moeten verrichten op hun landgoed.

Op 16 maart 2017 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing op 14 september 2017.

Zonder teruggekeerd te zijn naar uw land van herkomst, diende u op 6 februari 2019 een tweede asielaanvraag in. Op diezelfde dag dienden uw moeder K.A. (...) (O.V. X), uw broer I.M. (...) (O.V. X) en uw broer I.M. (...) (O.V. X) hun respectievelijk vijfde, vierde en eerste asielaanvraag in. U verklaart in het kader van uw tweede verzoek dat u tijdens de vorige procedure niet de waarheid hebt verteld over jullie reisweg naar België. U moest iets anders vertellen van uw moeder. U stelt dat uw situatie voor het overige nog hetzelfde is. Uw nicht die naar Duitsland kwam heeft verteld dat u gedwongen zal worden om te trouwen. U vernam dit eerder al van een andere nicht. U vreest te zullen moeten trouwen met een oude man. Uw nicht werd ook gedwongen om te trouwen. Daarnaast haalt u aan dat u minder vrijheid zult kennen indien u moet terugkeren naar Tsjetsjenië. U zal geen make-up mogen dragen, geen opleiding mogen volgen, geen hobby's beoefenen, niet mogen omgaan met vrienden en geen gsm en sociale media mogen gebruiken van uw ooms, terwijl u hier in België veel persoonlijke vrijheid kent. U verwijst ook naar een nieuw element dat uw moeder aanhaalt in het kader van haar vijfde verzoek, namelijk dat uw vader gevochten heeft in de oorlog.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u een brief neer van mevrouw V.G. (...).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas met betrekking tot uw vrees voor een gedwongen huwelijk op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Uw verklaringen over de huwelijkspartner werden onaannemelijk vaag bevonden en er werd een opvallende gebrek aan interesse vastgesteld. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u tekende geen cassatieberoep aan binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn, zodat alle beroepsmiddelen uitgeput zijn en de beoordeling van uw eerste verzoek is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit de verklaringen die u aflegt in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming kan echter geen zo'n nieuw element weerhouden worden met betrekking tot het door u gevreesde gedwongen huwelijk. U stelt dat uw hoofdsituatie nog dezelfde is en u herhaalt dat u vreest gedwongen te moeten trouwen met een oudere man. U zou nu ook van een andere niet gehoord hebben dat u gedwongen zal worden om te trouwen. (DVZ, verklaring volgend verzoek, punt 15 en 18). Behalve het gesprek met uw andere nicht, die in Duitsland woont, zijn er geen nieuwe ontwikkelingen met betrekking tot het door u gevreesde gedwongen huwelijk (CGVS, pg 3). Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Los van uw vrees voor een gedwongen huwelijk, stelde u bij de DVZ dat u opnieuw asiel hebt aangevraagd, omdat u niet de volledige waarheid had verteld. U moest van uw moeder iets anders vertellen over jullie reisweg. Uw moeder, K.A. (...) (O.V. X), heeft in het kader van haar vijfde verzoek om internationale bescherming haar verklaringen over haar reisweg van Tsjetsjenië naar België gewijzigd en haar internationaal paspoort neergelegd. Er werd in het kader van het verzoek van uw moeder vastgesteld dat de nieuwe verklaringen over de reisweg en het paspoort geen afbreuk doen aan de vaststellingen die maakten dat er geen geloof kon gehecht worden aan het initieel vluchtrelaas van uw moeder. In dit verband wordt derhalve verwezen naar de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek die genomen werd ten aanzien van uw moeder en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U haalde aan dat u veel gezondheidsproblemen kreeg door stress, dat u psychische problemen hebt en dat u aan geheugenproblemen lijdt (zie DVZ, vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' en CGVS, pg 6). Wat uw psychische problemen betreft, legde u geen recent medisch attest neer dat uw psychische problemen zou kunnen staven. U maakte een kopie over van uw medisch dossier, doch de informatie die opgenomen is in deze documenten met betrekking tot uw psychische problemen dateert van 9 november 2012 en 17 juni 2013. U zou twee of drie jaar geleden voor het laatst een psychiater geconsulteerd hebben (CGVS, pg 6). Uit de door u neergelegde medische verslagen, blijkt geenszins dat uw gezondheidsproblemen op fysiek en psychisch vlak u op heden zouden verhinderen om een persoonlijk onderhoud te ondergaan of dat uw verstandelijke vermogens door deze medische problemen dermate zouden beïnvloed zijn dat u niet in staat zou zijn om volwaardige verklaringen af te leggen in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Daarnaast verklaarde u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u zich fit genoeg voelde om een interview af te leggen en kende het gehoor een normaal verloop, waarbij u aangaf de vragen begrepen te hebben (CGVS, pg 16). Er werd u meegedeeld dat u het moest laten weten als er een probleem was of als u een pauze wenste, maar dit bleek niet noodzakelijk te zijn. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze werd ondermijnd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd. Uw cassatieberoep bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast. Het loutere gegeven dat u in het kader van uw huidige, vijfde asielaanvraag nog steeds vast houdt aan uw initieel vluchtrelaas – namelijk dat u man werd meegenomen en dat nadien uw zoon M. (...) werd gezocht (CGVS, pg 4) – wijzigt niets aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze motieven.

Uw tweede asielaanvraag baseerde u op dezelfde motieven als die die u in het kader van uw eerste asielaanvraag reeds had aangehaald. Deze aanvraag werd door de DVZ niet in overweging genomen,

daar er geen nieuwe elementen aan de orde waren, noch door u werden voorgelegd, die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten. U hebt hiertegen geen beroep aangetekend bij de RvV en voert in het kader van onderhavige aanvraag evenmin gegevens of elementen aan die een ander licht werpen op de uitkomst van uw asielaanvraag, zodat deze gehandhaafd blijft.

Uw derde en uw vierde asielaanvraag werden evenmin in overweging genomen, deze keer door het CGVS. Ook hier bleken er geen nieuwe elementen aan de orde die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakten, noch werden deze door u voorgelegd. Uw beroep hiertegen werd verworpen door de RvV, die deze beslissingen en beoordelingen bevestigde. Wat uw derde en vierde asielaanvraag betreft, zijn uw beroepsmogelijkheden bijgevolg uitgeput en staat de beoordeling ervan vast.

In het kader van uw huidige, vijfde verzoek om internationale bescherming, hebt u twee nieuwe elementen aangebracht. Zo legt u uw binnenlands en internationaal paspoort neer en wijzigt u uw voorgaande verklaringen met betrekking tot uw reisweg vanuit de Russische Federatie naar België. Daarnaast verklaart u dat u niet de volledige waarheid hebt verteld over uw echtgenoot en dat hij niet enkel gewonden geholpen heeft tijdens de oorlog, maar zelf deelgenomen heeft aan de strijd, waardoor verschillende leden van zijn familie in de problemen kwamen en Tsjetsjenië ontvlucht zijn. Deze nieuwe elementen kunnen echter geenszins overtuigen en maken de kans dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt bijgevolg niet aanzienlijk groter.

Aangaande uw paspoorten, dient opgemerkt te worden dat deze documenten in wezen niets wijzigen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw voorgaande asielaanvragen. Ze bevestigen enkel dat het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag terecht geargumenteed heeft dat u doelbewust informatie trachtte te verbergen ten overstaan van de Belgische asielinstanties door slechts een gedeeltelijke kopie van uw binnenlands paspoort neer te leggen. Uw reispaspoort en visum tonen nu aan dat u niet op clandestiene wijze naar Europa bent gevlucht vanuit de Russische Federatie. Uit uw internationaal paspoort blijkt ook dat u reeds voordat uw zoon M. (...) gezocht zou geweest zijn, uw reis aan het voorbereiden was. Uw internationaal paspoort werd immers uitgereikt op 24 mei 2011 en op 22 juni 2011 verkreeg u een Schengenvisum. Nochtans verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat het feit dat men in juni 2011 ook naar uw zoon zocht de aanleiding vormde voor uw vertrek uit de Russische Federatie (Zie CGVS, beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus: "U verklaarde dat u Tsjetsjenië hebt verlaten omdat u in juni 2011 tweemaal bezoek kreeg van gemaskerde en gewapende mannen die naar uw zoon vroegen. Eerder in november 2010 was uw man reeds meegenomen door onbekende mannen en sindsdien heeft niemand nog iets van hem vernomen (CGVS gehoor 8/11/2011 p.13, 18, 20).") Hierop gewezen gaf u toe dat u inderdaad al eerder uw reis aan het voorbereiden was (CGVS, pg 7). Deze vaststelling kan enkel andermaal bevestigen dat aan de asielmotieven die u uiteen zette bij uw eerste asielaanvraag geen geloof kan gehecht worden.

Bovendien is het niet aannemelijk dat u pas bij uw huidige, vijfde verzoek in staat bent om deze documenten neer te leggen. Uw schoonfamilie zou uw paspoort en ook de paspoorten van uw zonen in hun bezit gehad hebben. Uw documenten zouden u ontnomen zijn in Frankrijk en vervolgens bij uw schoonfamilie beland zijn. Het lijkt reeds merkwaardig dat u dergelijke belangrijke persoonlijke documenten zoals uw binnenlands en uw internationaal paspoort moest afgeven aan de persoon die jullie onderweg naar België begeleidde en dat deze persoon de documenten aan uw schoonfamilie zou bezorgen. Het is nog vreemder dat uw schoonfamilie deze belangrijke documenten vervolgens jarenlang niet zou hebben willen teruggeven (CGVS, pg 6). Om welke reden zij uw paspoorten en deze van uw zonen zouden hebben willen bijhouden is een raadsel. Het houdt immers hoegenaamd geen steek dat uw schoonfamilie zou geëist hebben dat u de kinderen zou terugsturen naar Tsjetsjenië, hetgeen u verklaarde in het kader van uw derde asielaanvraag in 2013 en waar u nog steeds aan vast houdt, maar dat zij pas eind 2018 of begin 2019 (CGVS, pg 6 en 8) jullie paspoorten zouden hebben willen teruggeven. U kon hiervoor geen overtuigende verklaring bieden. U wist niet waarom ze de paspoorten niet eerder hadden teruggeven (CGVS, pg 6 en 7) en u gaf een vage uitleg over hoe ze wisten dat u ook zonder paspoort kon terugkeren. Er kan dan ook ten zeerste vermoed worden dat u al veel langer in het bezit bent van uw paspoorten en dat u deze documenten doelbewust vele jaren hebt achtergehouden en nu dus laattijdig hebt aangebracht. Het gegeven dat u niet bereid bent geweest dit toe te geven, hoewel u beweerde dat u nu de volledige waarheid zou vertellen, tast ook uw algehele geloofwaardigheid eens te meer aan. Daarenboven kon u al veel eerder verklaard hebben dat u met een visum naar Europa reisde. Uw bewering dat u dit niet eerder kon zeggen, omdat u geen bewijsstukken had, is in deze geen geldige reden voor het laattijdig wijzigen van uw verklaringen over uw reisroute. Zelfs indien u geen bewijsstukken zou gehad hebben, hetgeen het CGVS aldus betwist, zou dit niet zonder meer impliceren dat u dan maar bedrieglijke verklaringen moest afleggen over uw reisweg, het al dan niet aangevraagd hebben van een visum en het moment dat u uw reis voorbereid hebt (zie CGVS, gehoorverslag eerste asielaanvraag, pg 8, 9, 11, 12).

Wat betreft uw verklaringen dat uw echtgenoot deelnam aan de gewapende strijd en dat u dit niet eerder durfde te vertellen, werd vastgesteld dat u dermate weinig concrete informatie kon aanbrengen met betrekking tot het door u voorgehouden profiel van uw echtgenoot dat u er in het geheel niet in geslaagd bent dit nieuwe element aannemelijk te maken.

Toen u gevraagd werd alles te vertellen wat u nog wist over de activiteiten van uw man als strijder, zei u meteen dat hij u niet alles vertelde en kon u enkel vertellen dat hij weg ging voor een week en dan terugkwam en dan weer vertrok en dat hij geen wapen droeg, waarna u nogmaals herhaalde dat uw man u niet alles vertelde en dat hij zei dat het beter was dat u niet op de hoogte was (CGVS, pg 8). U kon niet concreet toelichten hoe uw man bij de strijders (rebellen) betrokken was geraakt. U wist enkel dat hij meegenomen zou geweest zijn door kennissen uit het dorp Katyr-Yurt, maar u kon geen enkele naam noemen van een dergelijke kennis uit het dorp (CGVS, pg 9). U wist niet om welke redenen uw man besloot om te gaan strijden en u kon daarover enkel zeggen dat uw man wilde verdedigen (Tsjetsjenië verdedigen) (CGVS, pg 9). Uw man zou voor het eerst meegegaan zijn met de rebellen nadat jullie zoon was overleden in 1995. Toen u gevraagd werd toe te lichten hoe dit verlopen was en hoe uw man zijn vertrek geregeld had, kon u geen concrete informatie geven. U stelde dat het bos vlakbij is en dat je gewoon kan gaan en dat er 's nachts rebellen kwamen die passeerden door het dorp om naar de apotheek te gaan of voedsel te halen, hetgeen uw man ook deed en dat het gemakkelijk was daar voor contacten (CGVS, pg 9). Uw man zou ook toen jullie naar Grozny verhuisd waren in 2009 nog betrokken geweest zijn bij de strijd. Hij zou toen jullie in Grozny woonden nog sporadisch weg gegaan zijn, maar u kon niet vertellen waar hij naartoe ging, want hij zou u meestal niets verteld hebben (CGVS, pg 9). U kon geen antwoord verstrekken op de vraag wanneer uw man voor de laatste keer weg zou gegaan zijn en u kon dit zelfs bij benadering niet situeren ten opzichte van het moment van zijn beweerde verdwijning (CGVS, pg 9). U verklaarde dat u het niet wist omdat het niet voor een langere periode was. Toen jullie in Grozny woonden zou uw man nooit meerdere dagen weg geweest zijn (CGVS, pg 9). Uw zoon verklaarde echter dat uw man in Grozny weg ging voor een week of enkele dagen zagezegd om te gaan werken (CGVS persoonlijk onderhoud I.M. (...), pg 5). Uw zoon is geboren in 1992 en was derhalve in de periode dat jullie in Grozny woonden zo'n 17 jaar en ouder, zodat zou verwacht worden dat hij zich wel degelijk zou herinneren of zijn vader slechts voor 1 dag weg ging of bijvoorbeeld voor een week en dat u en uw zoon derhalve daaromtrent gelijklopende verklaringen zouden afleggen. U had voorts geen idee wie de commandant van uw man geweest was, noch in welk bataljon hij gestreden zou hebben (CGVS, pg 9). U kende geen enkele strijdmakker van uw man (CGVS, pg 9). U kon geen enkele concrete toelichting geven over de taak van uw man bij de strijders. U ontweek de vraag en antwoordde geheel naast de kwestie dat uw man een aardige mens was, dat hij niemand wilde doden, dat hij zei 'we moeten ons verdedigen', dat hij zei dat hij niet naar de oorlog ging om te doden, enzovoort (CGVS, pg 10). Indien uw man niet naar de oorlog ging om te doden, rijst de vraag welke concrete invulling hij gaf aan zijn overtuiging dat men Tsjetsjenië moest verdedigen en op welke manier hij dan de vrijheidsstrijders zou gesteund hebben. Het feit dat uw man tijdens beide Tsjetsjeense oorlogen zou gestreden hebben, vanaf 1995 tot bij zijn beweerde verdwijning in 2011, geeft toch al blijk van een diepgaande motivatie en overtuiging in hoofde van uw man en het komt dan ook onaannemelijk over dat het enige dat u daarover kunt vertellen is dat uw man zei dat er moest verdedigd worden. Gevraagd naar de overtuiging van uw man, kon u enkel zeggen dat u zich zelf ook afvroeg waarom (CGVS, pg 11). Uw vage, algemene en ontwijkende antwoorden tasten de geloofwaardigheid van uw nieuwe verklaringen in zeer ernstige mate aan.

Uw zoon M. (...) bleek ook geen concrete informatie te hebben over de activiteiten van zijn vader. Een van de broers van uw man, H. (...), zou recent uw zoon ingelicht hebben over het feit dat zijn vader gestreden heeft (CGVS, M. (...), pg 4). Deze oom zou dan echter op dat moment geen concrete informatie gegeven hebben aan uw zoon. Zelf hebt u kennelijk ook niet in het minst met uw zoon gepraat over het verleden van zijn vader. Uw zoon M. (...) kon namelijk zelfs niet zeggen of zijn vader gestreden had in de eerste Tsjetsjeense oorlog, in de tweede Tsjetsjeense oorlog of in beide oorlogen, hetgeen onaannemelijk voorkomt (CGVS M. (...), pg 4). Uw zoon gaf als verklaring voor zijn onwetendheid aan dat hij toen nog klein was, wat geenszins verklaart waarom er blijkbaar achteraf nooit over gepraat werd, gezien hij zelfs de meest essentiële dingen niet wist te vertellen (CGVS M. (...), pg 5), zelfs niet toen hij het toch schokkende nieuws zou vernomen hebben dat zijn vader een rebel was geweest en ook niet toen jullie besloten opnieuw asiel aan te vragen op deze basis. U en uw kinderen dienden immers allen op 6 februari 2019 een nieuwe asielaanvraag in en zowel u als M. (...) haalden aan dat uw man een strijder was geweest. Evenmin kon M. (...) zeggen of er andere familieleden van uw man aan de gewapende strijd hadden deelgenomen (CGVS M. (...), pg 5 en 6), terwijl u aangaf dat dit niet zo was (CGVS, pg 10).

U bleef ook vaag over het conflict dat u man zou gehad hebben met zijn familie omwille van zijn betrokkenheid bij de strijders. De familie van uw man zou ertegen gekant geweest zijn dat uw man ging strijden. U kon geen concreet antwoord geven op de vraag wanneer het laatste conflict tussen uw man

en zijn familie was geweest (CGVS, pg 11). U zei dat het vaak was en dat u niet meer mee ging op bezoek bij zijn familie eens jullie in Grozny woonden, zodat u niet kunt zeggen wat er tussen hen is voorgevallen (CGVS, pg 11). U kon geenszins toelichten hoe uw man ermee om ging dat zijn familie ertegen was dat hij ging strijden. U zei dat hij gewoon niets zei, dat hij kwam en ging, waarna u herhaalde dat hij u niet alles vertelde en dat u soms aan zijn stemming merkte dat er iets was voorgevallen. Uw schoonfamilie zou u ook niets verteld hebben over wat zij eventueel wisten (CGVS, pg 10). Toen u dit zou gevraagd hebben aan uw jongste schoonbroer zou hij gezegd hebben dat het uw zaken niet waren, dat u een vrouw bent en thuis moest zitten met de kinderen (CGVS, pg 10). Het houdt echter weinig steek dat uw schoonfamilie u zo lang informatie zou ontfangen over zaken die belangrijk zijn voor uw verzoek om internationale bescherming en u zelfs zouden verbieden hierover te vertellen in het kader van uw asielaanvragen, terwijl zij zich dan wel de moeite zouden getroost hebben om u te helpen om uw land van herkomst te verlaten en naar België te reizen teneinde hier om internationale bescherming te verzoeken. U verklaarde immers dat uw schoonfamilie uw paspoort, visum en reis voor u regelde (CGVS, pg 6). Na het persoonlijk onderhoud maakte u bijkomende informatie over aan het CGVS waarin gesteld wordt dat een van uw zonen na het gehoor contact opnam met zijn oom die in Duitsland woont en dat deze oom uiteindelijk zou gezegd hebben dat uw man samen met Ruslan Gelaev vocht, de toenmalige rebellenleider die van Komsomolskiy rayon afkomstig was en dat ook A.Y. (...), I.U. (...) en ene S. (...) samen met hen waren. Uit deze bijkomende verklaring blijkt dat uw schoonfamilie dan weer wel bereid zou zijn om informatie te geven. Het kan echter niet overtuigen dat jullie, pas nadat jullie geconfronteerd werden met concrete vragen omtrent het door jullie voorgehouden nieuwe profiel van uw man tijdens het persoonlijk onderhoud, ineens namen van de commandant en strijdmakkers van uw man zouden te horen gekregen hebben van een van de broers van uw echtgenoot, terwijl zij dit voordien, toen dit evenzeer al belangrijk was voor uw huidige asielaanvraag, niet zouden gezegd hebben. Het lijkt ook weinig coherent dat u enerzijds verklaarde dat uw schoonfamilie u verboden had te vertellen over de activiteiten van uw man als rebel, dat zij u om die reden veel bedreigd hebben en dat uw schoonfamilie nog steeds niet zou weten dat u dit nu toch vertelde (CGVS, pg 4), maar dat anderzijds uw zoon dan zou bellen naar een van de broers van uw man en daarbij zou aandringen op meer informatie over het profiel van uw man in het belang van jullie asielprocedure (zie e-mail van 14 november 2019).

Daarenboven kon ook hier uw uitleg voor het laattijdig aanbrengen van deze belangrijke informatie niet overtuigen. U verklaarde dat u het niet eerder durfde te zeggen omdat de familie van uw man u verboden had erover te spreken. De vraag rijst echter waarom u zou moeten vrezen voor uw schoonfamilie bij het afleggen van verklaringen in het kader van een verzoek om internationale bescherming. De procedure internationale bescherming is immers vertrouwelijk en het feit dat u zich op de Belgische asielinstanties beroept om bescherming te vragen, impliceert dat u deze instanties vertrouwt. U kon enkel verwijzen naar zaken die u gehoord had over mensen die dingen doorspelen en die vragen stellen en bedreigen zonder dat dit u specifiek zou overkomen zijn en u stelde dat u gewoon bang was en aan die angst gewoon raakte (CGVS, pg 7 en 8). U had geen enkele concrete indicatie dat er ooit al iets van informatie die u gegeven had aan de asielinstanties zou uitgelekt zijn en u kon uw vrees om deze informatie mee te delen in het kader van uw voorgaande asielaanvragen op geen enkele wijze concreet onderbouwen. Het komt dan ook niet aannemelijk over dat u zo bevreesd zou geweest zijn om dit te vertellen, dat u het pas na vier voorgaande asielaanvragen durfde te zeggen. Het laattijdig aanbrengen van dit element, tast dan ook de geloofwaardigheid van uw nieuwe verklaringen over uw echtgenoot nog bijkomend aan.

Gezien u er geenszins in geslaagd bent uw nieuwe verklaringen over uw man aannemelijk te maken, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de familieleden van uw man die door zijn activiteiten in de problemen zouden gekomen zijn en over de autoriteiten die nog steeds in uw gezin zouden geïnteresseerd zijn omwille van uw man.

Daarenboven werd vastgesteld dat uw verklaringen over de problemen die uw schoonfamilie zou gekregen hebben omwille van het profiel van uw man (DVZ, verklaring volgend verzoek, punt 15) en over hoe uw gezin nog gezocht werd (DVZ, punt 19), eveneens gekenmerkt werden door vaagheden en incoherenties die het ongeloofwaardig karakter van uw nieuwe elementen enkel maar benadrukken. Uw schoonbroer H. (...) zou meegenomen geweest zijn voor ondervraging en toen hij vrijgelaten werd, besloot hij naar Duitsland te vluchten. Er werden hem vragen gesteld over uw echtgenoot en over u en de kinderen en men wilde weten waar jullie verblijven (CGVS, pg 11, 12). U wist niet door welke instantie H. (...) ondervraagd werd. U sprak over een presidentiële instantie en dat zij in zwart uniform waren, maar u kon niet zeggen over welke instantie dit concreet ging (CGVS, pg 12). Uw zoon M. (...) wist evenmin om welke instantie het ging (CGVS, M. (...), pg 6). U kon ook niet zeggen wanneer H. (...) ondervraagd werd, zelfs het antwoord op de vraag in welk jaar het zou geweest zijn moest u schuldig blijven (CGVS, pg 12). U bleef ook vaag over het moment dat u zelf vernam dat H. (...) ondervraagd werd over uw man en over u en de kinderen. U zei eerst dat u hem een maand geleden sprak of drie

maand en dat hij het verteld heeft over die ondervraging. Teruggerekend vanaf de datum van het persoonlijk onderhoud zou u dan sinds ten vroegste augustus op de hoogte zijn. U verklaarde dat u het pas te weten kwam nadat u een interview had bij de DVZ (CGVS, pg 12, 13). U had echter begin juli een interview bij de DVZ, waar u dit element ook al aanhaalde. U kon geen verklaring verstrekken hiervoor en u beweerde dat u zich niet kon herinneren of u dit gezegd had of niet bij het eerste interview (bij de DVZ) (CGVS, pg 13). Gezien de ondervraging van uw schoonbroer een belangrijke indicatie zou vormen dat u en de kinderen nog steeds geïnterviewd zouden worden door de Tsjetsjeense autoriteiten en het hier om recente ontwikkelingen gaat, zou verwacht worden dat u concrete en coherente antwoorden zou kunnen verstrekken, wat helemaal het geval niet bleek te zijn.

Hetzelfde geldt voor uw verklaring dat er recent naar uw gezin gevraagd werd bij jullie buurman in Grozny. U zei dat u niet wist wanneer dat gebeurde (CGVS, pg 13). Nochtans had u bij de DVZ aangegeven dat dit een tweetal weken voor uw interview bij de DVZ geleden gebeurd was (DVZ, punt 19). Daaruit zou volgen dat men eind juni 2019 naar jullie zou gevraagd hebben bij de buurman. Dat u dan enkele maanden later tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS deze gebeurtenis al helemaal niet meer in de tijd kunt situeren en zelfs zegt dat u niet weet wanneer dit gebeurde, is verbazingwekkend. Daarenboven beweerde u dan ook nog eens dat u dit nieuws een maand geleden of drie weken geleden gehoord had van uw zoon (CGVS, pg 13), zodat het onmogelijk wordt dat u dit al zou kunnen hebben vertellen tijdens het interview bij de DVZ. U dacht dan inderdaad dat u dit niet verteld had bij de DVZ (CGVS, pg 13). Dat u kennelijk zelf niet meer weet welke nieuwe elementen u hebt aangebracht bij uw vijfde verzoek om internationale bescherming, ondergraaft uw geloofwaardigheid nog verder. Met betrekking tot de informatie die jullie via de buurman zouden verkregen hebben, dient ook nog een tegenstrijdigheid opgemerkt te worden tussen uw verklaringen en deze van uw zoon M. (...). U beweerde namelijk dat ze gekomen waren – u wist niet of het om een persoon ging of meerdere personen – en dat hij zei “dat hij geen uniform droeg” (CGVS, pg 14). Uw zoon die zelf het nieuws zou vernomen hebben van jullie burens, gaf echter aan dat hij niet gevraagd had of ze in uniform kwamen of niet en dat ze een uniform zouden moeten gehad hebben, gezien de buur de Tsjetsjeense term ‘aidel’ gebruikt had (CGVS M. (...), pg 6, 7). Uw zoon kon niet verklaren waarom u zou weten hoe die persoon of personen gekleed waren, zijnde niet in uniform, terwijl hij niet zou gevraagd hebben of ze in uniform kwamen of niet. Hij beweerde in tegendeel dat u waarschijnlijk zou gedacht hebben dat ze in uniform kwamen omdat de term ‘aidel’ gebruikt werd (CGVS, pg 7). Bovenstaande vaststellingen tonen aan dat u steeds zaken blijft verzinnen en toevoegen aan uw reeds ongeloofwaardig bevonden relaas.

Gelet op voorgaande, brengt u geen geloofwaardige nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Wat betreft de individuele elementen die aangehaald werden door uw kinderen, wordt naar hun beslissing verwezen, waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel

voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande analyse. Uw paspoorten en uw medisch dossier werden hierboven reeds besproken. De usb-stick die uw zoon M. (...) indiende en waar u naar verwees, bevat informatie over de algemene situatie in uw regio van herkomst. Het louter verwijzen naar de algemene situatie volstaat niet om uw persoonlijke vrees aan te tonen en doet op geen enkele wijze afbreuk aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Tot slot moet worden opgemerkt dat ook de volgende verzoeken om internationale bescherming van uw kinderen I.M. (...) (O.V. X) en I.M. (...) (O.V. X) niet-ontvankelijk werden verklaard en dat in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van uw zoon I.M. (...) (O.V. 8.468692) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen werd."

Nog wat betreft het nieuwe asielmotief van uw moeder, zijnde dat uw vader zou gestreden hebben tijdens de oorlog in Tsjetsjenië (CGVS, pg 4), dient opgemerkt te worden dat het opvallend is dat u dit element niet eens aangehaald hebt tijdens uw interview bij de DVZ. U riep dit element evenmin spontaan in toen u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd werd naar de nieuwe elementen in uw dossier (CGVS, pg 3). Het bleek dat u persoonlijk geen vrees koestert omwille van dit nieuwe element dat door uw moeder aangehaald wordt (CGVS, pg 4).

Ten slotte verwees u – pas toen u gevraagd werd of u iets wilde toevoegen aan het einde van het persoonlijk onderhoud (CGVS, pg 5 en 6) – naar een gebrek aan persoonlijke vrijheid dat u zou ervaren in het geval u zou moeten terugkeren naar Tsjetsjenië. U hebt geen vrees op deze basis aangehaald tijdens uw interview bij de DVZ (zie DVZ, verklaring volgend verzoek). U ervaart hier veel vrijheid en u zou deze vrijheid moeten opgeven in Tsjetsjenië. U haalt aan dat u hier naar buiten mag gaan wanneer u wilt, dat u make-up mag dragen, dat u vrienden hebt, dat u een vriendje had of hebt, dat u sociale media mag gebruiken, dat u naar school mag gaan en dat u hobby's hebt. U denkt dat uw ooms u al deze zaken zouden verbieden indien u zou terugkeren naar Tsjetsjenië (CGVS, pg 6 en 7). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u gelijkaardige verklaringen hebt afgelegd in het kader van uw eerste verzoek, zodat het in wezen niet om nieuwe elementen gaat. U stelde toen dat uw ooms langs vaderszijde u niet meer zouden toelaten om naar school te gaan en dat u hard werk voor hen zou moeten opknappen op hun landgoed. U slaagde er niet in om aan de hand van concrete, overtuigende elementen aan te tonen dat dit werkelijk uw lot zou zijn bij terugkeer naar Tsjetsjenië. Er werd vastgesteld dat u geen enkel element kon aanbrengen dat aantoonde dat de familie van uw vader u op een dergelijke wijze zou behandelen. De argumenten die u nu aanbrengt om de positie van uw ooms te staven, zijn evenmin overtuigend. U verklaart dat u zich baseert op de situatie van uw nicht en dat zij al vroeg niet meer naar school mocht gaan en dat ze thuis moet zitten en van alles thuis moet doen (CGVS, pg 6). Bij uw eerste verzoek werd echter nog geconstateerd dat u niet wist of uw nicht naar school ging of niet en dat uw nicht volgens u niet overdreven veel thuis moest meehelpen omdat men een dochter zo niet laat werken (zie CGVS, beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 16 maart 2017). Dat u postfactum uw verklaringen daaromtrent wijzigt komt weinig geloofwaardig over en volstaat niet om de pertinente vaststellingen die gedaan werden in het kader van uw eerste verzoek te ontkrachten. Uw verklaring dat uw nicht – de dochter van uw oom H. (...) - die nu in Duitsland woont, na haar aankomst in Duitsland veel meer vrijheid kreeg, er naar school gaat, Duits heeft geleerd en contact met u mag onderhouden (CGVS, pg 6), lijkt bovendien weinig consistent met het door u geschetste profiel van uw ooms. Indien uw ooms langs vaderszijde werkelijk de vrijheid van de vrouwelijke leden van de familie sterk zouden willen inperken, lijkt het weinig logisch dat uw nicht in Duitsland dan ineens wel naar school zou mogen gaan en wel alle vrijheid zou hebben (CGVS, pg 6). Er zou in dat geval veeleer verwacht worden dat uw oom H. (...), die ook in Duitsland verblijft, zijn dochter strenge beperkingen zou willen opleggen.

In het kader van uw eerste verzoek werd bovendien het volgende opgemerkt: "Volledigheidshalve kan in deze context opgemerkt worden dat het feit bij terugkeer naar uw land van herkomst niet dezelfde vrijheden te kunnen genieten als die u gekend hebt tijdens uw verblijf in België, niet volstaat om in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade te weerhouden. Deze beperkingen zijn immers gebaseerd op de in Tsjetsjenië heersende culturele normen en waarden en betreffen algemene in Tsjetsjenië geldende regels. Er dient echter op gewezen dat het recht op vrije meningsuiting en het recht op de eerbiediging van het privéleven niet absoluut zijn. Bepaalde aanpassingen aan heersende culturele normen en waarden zijn onoverkomelijk en, zoals hierboven aangehaald, toont u niet aan dat er fundamentele rechten zouden worden geschonden bij aanpassing aan de geldende normen en waarden bij terugkeer. Overigens, de toegevoegde informatie aan het administratief dossier erkent dat van vrouwen in Tsjetsjenië vaak verwacht wordt dat ze zich beperken tot het huishouden, toch blijkt uit deze info ook dat kansen op studie en werk, hoewel soms niet evident, niet onmogelijk zijn voor vrouwen. Evenmin toont u aan dat u dermate verwesterd bent dat

u zich niet meer zou kunnen houden aan de wetten, regels en gebruiken in Tsjetsjenië." Deze vaststellingen blijven onverminderd gelden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De door u neergelegde brief van mevrouw V.G. (...) verwijst naar de goede integratie van uw gezin in België, de moeilijkheden die u zou ondervinden bij terugkeer om u aan te passen aan het leven in Tsjetsjenië en de algemene situatie in Tsjetsjenië op het vlak van mensenrechten. Uw integratie in België houdt echter geen verband met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade en een verwijzing naar de algemene situatie op het vlak van mensenrechten in Tsjetsjenië is onvoldoende om in concreto aan te tonen dat u persoonlijk het slachtoffer zou worden van dermate ernstige schendingen van uw fundamentele mensenrechten dat deze zouden kunnen beschouwd worden als vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige schade volgens art. 48/4. Het CGVS begrijpt dat het opgeven van het leven dat u hier hebt opgebouwd voor u allerm minst evident lijkt na een jarenlang verblijf in België. Zoals hierboven reeds werd vermeld zijn er echter onvoldoende concrete elementen om te kunnen aannemen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich bij terugkeer onmogelijk nog zou kunnen aanpassen aan de situatie in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich een enig middel op de schending van: *"artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna "Vluchtelingenconventie") en de artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), artikel 60 van het Verdrag van Europa rond het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Verdrag van Istanbul), de artikelen 48/2 t.e.m. 48/6, artikel 57/6/2 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"), schending van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en van de zorgvuldigheidplicht, het evenredigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, schending van artikel 3 EVRM juncto artikel 13 EVRM"*.

Verzoekster wijst op de verklaringen die zij tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aflegde omtrent haar vrees voor een gedwongen huwelijk en omtrent haar persoonlijke vrijheid. Zij stelt:

"Ze verklaart m.a.w. te moeten huwen in Tsjetsjenië, dat ze beperkte familiale contacten heeft, dat haar familie probeert druk te zetten en zij die druk probeert te weerstaan, o.a. door familieleden te blokkeren, dat de eer van een van haar ooms en dus van de familie op het spel staat, dat ze voor haar nichten ook huwelijken geregeld hebben of aan het regelen zijn.

(...)

Ze legt daarmee geloofwaardige verklaringen af dat de druk die haar familie op haar uitoefende het haar moeilijk maakte zich te concentreren op school. Ze verklaart hier van haar vrijheid te genieten, make-up te dragen, haar vrienden zelf te kiezen, actief te zijn op sociale media naar believen, een eigen gsm te hebben. Ze wilt graag haar opleiding blijven voortzetten en is bang er opgesloten te worden in een huishouden. Haar vader is al acht jaar uit haar leven en de andere mannen van de familie zullen het voor het zeggen hebben in Tsjetsjenië.

Verder verklaarde ze nog dat ze een liefde heeft, en dat haar nicht hiervan op de hoogte is maar niemand anders".

Verzoekster geeft aan dat ook haar broer tijdens diens persoonlijk onderhoud verklaarde dat zijn familie in Tsjetsjenië nog naar zijn zus vraagt.

Verzoekster voert vervolgens aan:

"In het EASO rapport over Tsjetsjenië (stuk 2), dat niet in het administratief dossier terug te vinden is, wordt ook melding gemaakt, op pagina 14, van jonge vrouwen die 'teruggeroepen' worden door hun brede familie uit Europa om 'heropgevoed' te worden.

Op pg 31-32 lezen we:

(...)

De Tsjetsjeense traditionele cultuur is bijzonder gewelddadig naar vrouwen toe en dit wordt niet enkel in stand gehouden door de heersende machtsstructuren maar actief aangemoedigd. Relaties buiten het huwelijk of voor het huwelijk worden met de dood bestraft. Vrouwen worden onder druk uitgehuwelijkt aan mannen die reeds gehuwd zijn, of ze nu meerderjarig zijn of niet.

Op p.34-35 van het EASO rapport lezen we dat het voorkomt dat meisjes die in het Westen verbleven hebben geretsjetsjeniseerd moeten worden, idealiter door een huwelijk:

(...)

Op pagina 33 wordt er gewezen op hoe endemisch eremoorden zijn in de Noord Kaukasus, en hoe er gewaakt wordt over de presentatie van jonge vrouwen:

(...)

In het rapport "Republic of Fear" (stuk 3) wordt hier verder op in gegaan:

Vrouwen zouden een bijzonder kwetsbare groep zijn voor mensenrechtenschendingen in Tsjetsjenië, blijkt uit pg 16-17 van het rapport. Er is endemisch gendergerelateerd geweld.

(...)

De 'verantwoordelijkheid' om de vrouw haar positie en eer te 'beschermen' ligt bij de vader, broer, of man, lezen we op pagina 18 van het rapport. Gedwongen huwelijken van jonge Tsjetsjeense meisjes maken de regel uit:

(...)

Op pagina 19 van het rapport lezen we nog eens hoe groot de problemen met gendergerelateerd geweld zijn:

(...)

Het geweld zou volgens pagina 21 van het rapport vooral gericht zijn tegen familieleden en neemt de laatste jaren toe. Vrouwen worden gezien als eigendom. Er is geen bescherming voorhanden:

(...)

Vrouwen worden ontvoerd om gedwongen te huwen, ze kunnen daarbij verkracht worden om de familie voor een voldongen feit te stellen. Volgens geciteerde EASO informatie zou maar liefst de helft van de gesloten huwelijken op die manier verricht zijn. Vrouwen zouden daarbij volgens Kadyrov van sociale media gehouden moeten worden:

(...)

Ereмоorden zouden plaatsvinden volgens EASO, los van de status of profiel van een familie. Wat speelt is vermoedens van ontrouw of verlies van maagdelijkheid voor het huwelijk. Een man een bericht zenden kan al voldoende zijn om gedood te worden, een voorgesteld huwelijk weigeren ook:

(...)

Op pagina 24 lezen we verder hoe het precies in zijn gaat:

(...)

In het rapport "Chechens in Russia" (stuk 4) wordt hier evengoed op ingegaan. Op pg. 25-26 van dat rapport wordt uitgebreid ingegaan op ereмоorden. Er wordt gesteld dat het zelfs voor lichtste afwijking van wat verwacht wordt van een Tsjetsjeens meisje dit het gevolg kan zijn. Verder worden er concrete voorbeelden gegeven:

(...)

Op pagina 26-31 van het rapport wordt er beschreven hoe onafhankelijkheid en zelfbeschikking bij vrouwen gefnuikt wordt en hoe de mannelijke familieleden zich uit schrik gedwongen zien hieraan mee te werken:

(...)

Uit een rapport van Human Rights Watch (stuk 5) blijkt dat Kadyrov ook gsm's voor meisjes en vrouwen verboden heeft:

(...)

Geruchten over niet voldoen aan de lokale mores kunnen zo een doodsvonnis inhouden voor een jong meisje:

(...)"

Verzoekster vervolgt:

"Het is duidelijk dat verzoeksters vrees gekaderd dient te worden in de objectieve informatie over vrouwenrechten en rechten van jongedames in Tsjetsjenië. Verzoekende partij haar vrees om gedwongen te worden te huwen is meer dan geloofwaardig, gelet op haar leeftijd, haar jarenlange verblijf hier en het feit dat goed de helft van Tsjetsjeense huwelijken zo verloopt.

Haar vrees om haar vrijheid te verliezen, in haar fysieke en psychische integriteit aangetast te worden, sociaal geïsoleerd te worden en onderworpen te worden aan geweld is volledig terecht.

Uit bovenstaande rapporten blijkt dat de druk die uitgeoefend wordt door haar familieleden om terug te keren, samengenomen met haar jonge leeftijd, het feit dat ze hier is opgegroeid en gesocialiseerd is, en het feit dat ze een prehuwelijks relatie heeft, haar dood kan betekenen en dat dit risico erg reëel is. Dit werd onvoldoende onderzocht. In plaats van te focussen op wat mogelijks geloofwaardigheid mist dient er gefocust te worden op wat strookt met objectieve rapporten, en wat statistisch waarschijnlijk is."

Verzoekster wijst op twee arresten van het EHRM waarin geoordeeld werd dat de betrokkenen slachtoffer werden van geweld. Zij stelt dat uit de neergelegde rapporten blijkt dat het gendergerelateerd geweld in Tsjetsjenië endemisch is.

Verzoekster geeft een algemene uiteenzetting aan de hand van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, de richtlijnen van UNHCR inzake gendergerelateerd geweld, Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 en het Verdrag van Istanboel. Zij stelt vervolgens:

"De feiten die verzoekende partij vreest naar de toekomst toe maken duidelijk een bijzonder ernstige vorm uit van gendergerelateerd geweld en een gendersensitieve behandeling van haar asielaanvraag is dan ook geboden. Het gaat onder andere om de discriminatoire beperking van de bewegingsvrijheid als vrouw, verkrachting, fysieke mishandeling, foltering en intimidatie vanwege het feit dat ze een jonge mondige vrouw is die van haar 10 jaar tot haar 19 jaar in België gewoond heeft en hier een vriendje heeft, en de vrees bij terugkeer als een slechte vrouw gezien te worden.

In EHRM, M.D. en M.A. t. België, 19 januari 2016 veroordeelde het EHRM de Belgische staat wegens een onvoldoende rigoureuze onderzoek van de nieuw voorgebrachte elementen bij een vierde asielaanvraag en stelde daarbij dat een elke twijfel, hoe legitiem ook, omtrent de gegrondheid van de aanvraag, dient uitgeklaard te worden:

(...)

Verzoekster haar volgend verzoek om internationale bescherming dient onderzocht te worden."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande om aan haar de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Ter staving van haar betoog, beroept verzoekster zich op de volgende stukken en informatie:

“2. *EASO Country of Origin Information Report, Russian Federation: The situation for Chechens in Russia*, European Asylum Support Office, August 2018;

3. *Helsinki Foundation for Human Rights, Republic of fear. Human rights in modernday Chechnya. Report*, april 2019;

4. *Memorial Human Rights Center, Civic Assistance Committee, Chechens in Russia: Criminal prosecution of the Chechen Republic residents. The situation of women in the Chechen Republic. Property problems in Chechnya*, 2014;

5. *Human Rights Watch, Virtue Campaign on Women in Chechnya under Ramzan Kadyrov, Presentation at the Conference "Tchéchénie - Logiques de Violence et Expérience de Guerre"* (Paris, October 22-23, 2012);

6. *The Independent, A socially acceptable form of murder: honour killings in Russia's North Caucasus*, maart 2019;

7. *UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems : Full Report*, May 2013;

8. *UNHCR Guidelines on International Protection No. 1: Gender-Related Persecution*, para 9-18;

9. *UNHCR, Sexual and GenderBased Violence Against Refugees, Returnees and Internally Displaced Persons. Guidelines for Prevention and Response*, mei 2003, p.15-19;”.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster preciseert op generlei wijze hoe artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.2. De Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voorts niet uit over een beslissing tot verwijdering of terugleiding. Hij gaat enkel na of er *in casu* nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3. Verzoekster duidt voorts niet concreet welke bepaling(en) van het algemeen geformuleerde artikel 60 van het Verdrag van Istanbul door verweerder en bij het nemen van de bestreden beslissing zou(den) (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.4. Het evenredigheidsbeginsel, vorm van het redelijkheidsbeginsel, is in onderhavige procedure verder niet aan de orde. Het komt de commissaris-generaal in het kader van zijn declaratieve opdracht en de Raad in het kader van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht te dezen enkel toe na te gaan of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder deze declaratieve bevoegdheid.

3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat in haren hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

3.7. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige, duidelijke en precieze wijze uiteengezet waarom verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt in de voormelde zin die de kans aanzienlijk groter maken dat zij – op grond van de door haar aangevoerde vrees voor een gedwongen huwelijk, op grond van de asielmotieven die haar moeder aanhaalde of op grond van het gebrek aan persoonlijke vrijheid dat zij zou genieten bij een terugkeer naar Tsjetsjenië – voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De motieven dienaangaande worden hierboven, *sub* nummer 1 geciteerd. Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht.

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten in het onderhavige verzoekschrift. In wezen beperkt zij zich namelijk tot, enerzijds, een loutere herhaling en bevestiging van haar eerdere verklaringen en, anderzijds, een verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in haar land en regio van herkomst.

Met de loutere herhaling en bevestiging van haar eerdere verklaringen, doet verzoekster geenszins afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaringen gedane vaststellingen en kan zij de bestreden motieven bijgevolg niet ontkrachten.

Uit de door verzoekster geciteerde informatie kan verder geheel niet worden afgeleid dat het loutere gegeven een Tsjetsjeense jonge vrouw te zijn en enige tijd te hebben verbleven in het buitenland zou kunnen volstaan om te besluiten dat er een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtenrechtelijke zin voorhanden is. Uit deze informatie blijkt namelijk geenszins dat de situatie in Tsjetsjenië van zulke aard is dat elke jonge vrouw met zulk profiel er zou riskeren om te worden onderworpen aan een gedwongen huwelijk, er dermate verregaande beperkingen zou ondervinden op haar persoonlijke vrijheden dat dit kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade of er anderszins riskeert slachtoffer te worden van dergelijke vervolging of schade. De door verzoekster geciteerde informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op haar persoon en kan niet volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar en aanwezigheid in haar land en regio van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks aldus *in concreto* aannemelijk te maken. Hier blijft zij, gelet op de veelheid aan pertinente en terechte motieven die in dit kader zijn opgenomen in de bestreden beslissing, manifest in gebreke.

In zoverre verzoekster daarnaast nog verwijst naar een aantal arresten van het EHRM, dient te worden opgemerkt dat verzoekster, mede gelet op het voorgaande, in het geheel niet aantoonde dat zij zich in

een vergelijkbare situatie bevindt als de betrokkenen. Derhalve toont zij niet aan en kan niet worden ingezien op welke wijze deze rechtspraak op haar of onderhavig geval van toepassing zou kunnen zijn.

Verzoekster laat de bestreden beslissing voorts geheel onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel onverlet laat, onverminderd overeind.

De door verzoekster neergelegde brief, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kan omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, brengt verzoekster geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.9. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekster zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien maart tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT